

M A G Y A R K U R I R.

*Indült Bécsből, Pénteken, Mártzius' 9-dikén, 1827.**Spanyol Ország és Portugallia.*

Spanyol Király ő Felsége, mint a' Madridi Udvari Ujság Febr. 15-dikén írja, megparantsolta, hogy 24,000 új katonának szedettessenek össze az ármadához. A' parantsolat Febr. 8-dikán adatott-ki. Ezen új katonaszedés sorsvonás' által történ, hanem egyéb eránt minden tekintetben a' fennálló módok szerént, annyi különbséggel, hogy eddig 8 esztendeig tartoztak, ezen-túl pedig tsak 6-tig tartoznak szolgálni az új katonák; következés képpen, a' nemes ifjak, kik eddig, hogy katonáskodni ne köteleztessenek, 20,000 Reálokat tartoztak fizetni, ezentúl tsak 15,000-ret fizetnek. A' polgároknak első születési fijaik megválthatják magokat a' katonaságtól 6000 Reálokkal; de e'-mellett katonát is tartoznak magok helyett állítani, melly kedvezés a' tanuló személlyekre, 's köznöséges tisztviselőkre is ki van terjesztve.

A' Portugalliai Pairkamara Februárius 9-dikén Gróf Linharesnek jóvállására meghatározta, hogy az itt következő tárgyak titkos ülésben vétettessenek vizsgálat alá: — „

„A' Végrehajtó Hatalom nyilatkoztassa ki, hogy mitsoda tekintetek, mi némű környülállások vagynak valóságos állapotban Spanyol és Portugallia között? —

„Ha ezen nyilatkoztatást most mindjárt meg nem teheti, mondja-meg, hogy az eddig való alkudozások' folyamatja, biztatja-e Portugalliát a' Spanyol ország-

gal való békességnek megmaradása felől, vagy nem? —

„Nyilatkoztassa-ki, hogy mikor várhatja Portugallia, hogy a' velle barátságban élő Spanyol ország, kitől tsak magától függ, hogy a' mi Rebelliseinket fegyvereikből kivetkeztesse, 's a' maga határainak ezek által való megsértetését meggátolja, megszűnik-e a' Portugallus Rebelliseket magához befogadni és oltalmazni? —

„Megtartjuk-e mi még sokáig azon Systemát, hogy Rebelliseinket mindenütt ne üldözzük, a'-hol magoknak menedéket találnak, melly Systema ugyan eleintén megegyezett az okossággal, de a' melly már most, midőn a' Spanyol országtól ajánltatott kezességek semmit se érnek, tovább fenn nem állhat? —

„Mennyire van a' mi ármádánknak valóságos ereje határoztatva, 's mitsoda kútfejeink vagynak nekünk arra, hogy ármádánkat valósággal ezen erőre állithassuk? —

„Mitsoda lábakon áll a' Rebellió' dolga? Ki tartja ezt fenn? 's miben állhat a' mi reménségünk ennek elnyomhatása eránt? — végezetre — „

„Mitsoda állapotja van mostanában a' mi finántziánknak? —

Generális Stubbs az Oportói Kormányozó illy ébresztő szavakat intézett Febr. 4-dikén ezen városnak lakosaihoz: „

„Oportói lakosok! eljött az ideje, hogy ditsőséges fárodozásaitokból kinyugodj-

tok magatokat. Az Insurgensek felvén azon sorstól, melyre jutni fognának, ha bennünket megtámodni mérészlenének, vissza vonták magokat. Sergeink mindenütt a' sarkokban vagynak, 's talám éppenezen szempillantat az, melyben méltó módon büntetik őket elkövelett vakmerő-bátor gonoszsaikért. Hogy az Insurgensek a' mi Obersterünket, Z a g e l l ó t, tellyesen és úgy megverték, hogy ő, minekutánna magát, mind addig, míg tsak lehetett, védelmezte, ekkor végezetre nagy sokaságtól körül vétettetvén, tsak maga egyedül érkezett-meg O p o r t ó b a! —

„Oportói lakosok! Én a' ti jó hazafiuságtok és hűségtek eránt mind ez ideig bizonyos lévén, szerentsémnek tartom a' ti Kormányozótok lenni, 's örvendezésemet a' Régens Princzaszszonynak ezen buzditó szavai is halmozzák: „Parantso-
„lom, hogy adják tudtára az Oportói Kormányozó Generálisnak, hogy semmi el
„nem fog mellőztetni, a' mi Oportónak
„védelmeztetésére valamit tehet, és hogy
„ő Királyi Herczegaszszonysága ezen vá-
„ros' lakosainak buzgóságába és vitézsé-
„gébe leg nagyobb bizodalmat helyhez-
„tett.“ —

„Oportói lakosok! kiáltsátok tehát vellem együtt: „Éljen a' mi Királyunk IV-dik P e d r ó! Éljen II-dik Donna M á r i a Királyné! Éljen a' Constitútzió! Éljen a' Régens K. Herczegaszszony! Költ Oportóban, Febr. 4-dikén. Aláírta: S t u b b s Villiám.

A' L i s b o n a i Udvari Ujság illy Tiszti tudósításokat botsátott közre Febr. 10-dikén: — „

„Marqui Angeja így írt Brágából Febr. 3-dikán; „Én tegnap össze tsatoltam magamat Villa-Florral, 's azután tüstént L i x a és G u i m a r a e n s felé indultunk, a'hol értésünkre esett, hogy a' Rebellesek, kik még ekkor Brágában valának, innét egy

gyalogokból 's 80 lovasokból álló tsapatot 4 ágyukkal, San-Tirkó felé küldötték-el. En magam ezennel tovább indultam Brága felé, 's Gen. Mellót Guimaraensben hagytam, hogy az említett ellenséges tsapatot szemmel tarttsa. Ma Brágából is hátra felé kezdett vonulni az ellenség, 's délután 2 órakor maga Marqui Chávesz is, Feleségével együtt elment onnét, 's tsak kevés emberekből álló vígyázó tsoportot hagyott hátra: de estve felé, mikor a' mi közelgetésünket eszekbe vették, ezek is mind eltávoztak. Minden ellenséges tsapatok a' Prádói híd felé folytatták útjokat. Az én előlmenő tsapatjaim, mellyek eddig a' Cavadó bal partján vígyázaton állottak, nyomon követik az ellenséget.“

„Ugyan ezen Generális írta Brágából Febr. 5-dikén a' Hadi Ministerhez a' következőket: „Sietek tudtára adni Exc.ád-nak, hogy én tegnap, minekutánna az alattam és a' Gróf Villa-Flor alatt lévő sergect mind össze gyűjtöttem, meghatároztam magamban, hogy az ellenséget, melly a' Cavadó vize' folytában a' Portói, Prádói, és Barcelósi hidakat elfoglalta és megerősítette, megtámodjam; ehez képpent a' Prádó hídját vettem, mozdulásaimmal, erányba, hol az ellenség' tanyájának közepe volt. Gróf Villa Flórra bizattatott, hogy a' próbatételt személlyesen kormányozza, mellyet ő nagy sebeséggel és vitéz módon végre is hajtott, 's ámbár a' Rebellesek a' hídnak egyik boltozatját már felvették vala, e' tsakugyan meg nem gátolta sergeinket az általmenetelben, 's éppen ezen munka-közben egy Kapitányt 53 embereivel együtt meglepven elfogták őket. Ezek a' 24-dik gyalog Regimentből valók, melyre az Insurgens vezérek a' hídnak védelmezését bízták vala. Mint hogy illy módon tsak kevés ideig gátoltattak-meg sergeink az elénymulásban, egész nap' kergették az Insurgenseket, 's délutánni 4 órára a' Barkai hídhoz a' L i m a partjáig

érkeztek, melly városban a' 17-dik Insurgens Regiment volt őrizeten, melly abban magát egész estvig védelmezte, 's ekkor a' viznek másik partjára ment által. A' Rebellesek ezen hidat is rendkívülvaló vakmerőséggel és valóságos nagy bátorsággal védelmezték: de tsakugyan nem állhattak meg Vadászaink előtt, a' kik itt 80 embert és 2 ágyut vettek-el tőlök. Már a' Prádó hídjánál is elvettek vala kettőt, és nem hiszem, hogy az Insurgensek illy elszéledés után egy ágyujokat is megtarthassák. —

„Ezen, a' Pedró Császár fegyvereseire nézve illy ditsősséges verekedéseknek resultátuma állott 260 elfogatott köz emberekből és tisztekből; el is estek számosan és még többen megsebesedtek. A' mi vesztésünk nagyon kevés. Most nem lehet minden érdemeseknek egyenként való megditsérésére kibotsátkoznunk; tsak ez egyet megemlíteni most se mellőzhetjük-el, hogy Gróf Villa Flor olly böltsen és vitéz módon tette a' sergeknek személlyes vezérlését ezen verekedésekben, hogy az innét következő ditsősség nagyobbára őtet illeti. Pair és Gróf Taipa, mint önkéntvállalkozott katona, ezen verekedésekben is megkülömböztette magát. Ő, és Inzsinnör Kapitány Nogueira, azon osztálynak első csoportjánál voltak, melly a' Prádói hidat rá-rohanással foglalta el. Ezen két tisztek Oberster Vaskonellóssal 's az én Adjutánsommal Mendozával együtt, azon tsapatnak is első soraiban voltak jelen, melly a' Barka' hídját bajonéttal vette-meg. Aláírta: — „

„Pintó, az alsó hadi osztály' Kommandánsa.

A' Londoni Kurír is adott-ki a' Portugalliai új történetekről valamit, a' melly bár mi kevés legyen, még is olvasást érdemel legalább azon tekintetben, hogy ezen Portugallus és Spanyol dolgok még nin-

tsenek a' fátyol alól tökéletesen kitakartatva: — „

„Londonból Febr. 17-dikén: „A' azon tudósítások, mellyeket mi tegnap kiadott levelünkben tsak futvajelentettünk Portugalliából, tellyesen megvalóságosodtak. Valóság, hogy az Insurgensek már tsak 12 (Ánglus) mértföldnyire állottak Oportótól. Nagy nyughatatlankodás uralkodott Oportóban, de a' melly már nagy részint eltsendesedett. Generális Stubbs alatt már 3000 emberekre telt az Oportói őrző sereg, 's közte pedig és az Insurgensek között már most össze tsatolódva állottak a' Villa Flor és Angeja' sergeik. Elenyészett vala tehát már a' nyughatatlankodás' oka. —

„Az Oportói polgárok' nyughatatlankodásának azonközben nem tsak az Insurgensek' illy hirtelen megjelenése volt az oka, hanem ehez járult főbb képpen, hogy a' lakosok kételkedni kezdetek vala a' városban lévő őrző seregnek valóságos hűsége eránt, úgy lévén tudósittatva, hogy Marqui Chávesz külömben bajosan mérészlette volna ezen vakmerő lépést Oportó ellen tenni, hogy Chávesz és a' város béli Őrző sereg között bizonyos egyetértés áll-fenn, vagy hogy, ha bizonyossá nem lett volna a' felől tétettette, hogy az őrző sereg mihent jó alkalmatosságot fog látni réá, azonnal ki fogja nyilatkoztatni, hogy az Insurgensekkel tart. —

„Meg kell vallanunk, hogy az Insurgensek' állapotjának, illy hirtelen történt megváltozása, 's az ő hirtelen történt bátor elényomulások, minekutánna a' Párisi és Madridi Ujságok az ő tellyes elszélesztetésseket kihirdették, 's minekutánna a' Marqui Chávesz' futása, megsebesése, és Salamanka városába való megérkezése illy nyilvánságosan íratattak, előttünk nagyon váratlan dolgoknak látszottak. Ha valóság az, hogy ő egyszer magának Salamankában keresett menedék

helyet: így az ő Portugalliában lett újabb megjelenése; melly után annyira elé nyomulni mérészlett Oportó felé, hogy ezen várostól már tsak néhány mértföldnyire álljon — már ez valóságos megfontolást érdemlő környülállás. De mi még is meg akarjuk magunkat tartóztatni attól, hogy ezen fontos és kétséges tárggyrol, mint hogy semmi megmagyarázó tudósításaink, melyekből valami felvilágosítást vehetnénk, nintsenek, valamelly igen hamar való vélekedést kihirdessünk.

B r a s i l i a.

A' Császár a' maga Rio-Grande felé való elevezésekor illy szavakból álló Hirdetést intézett a' lakosokhoz: — „

„Riói lakosok! Nékem nehezen esik, hogy, egy időtskére másod versben el kell válnom tölletek: hanem a' kéntelenség, 's az a' nemzeti betsület, hogy a' hadakozás a' mi déli tartományainkban elvégeztessék, hogy a' lakosok ezen tartományokban egy illy szükséges háboruba való részesülésre felbuzdittassanak 's ezen buzgóság fenntartattassék, 's végre, hogy magamat ármádánknak szükségei felől tulajdon szemeim által meggyőzzem, szorgatva nogatnak engem' arra, hogy déli tartományaink felé haladék nélkül útnak induljak. —

„A' Császárnét az én szívből szeretett Hitvesemet, a' Fijamat, 's minden szívből szeretett leányaimat köztetek hagyom, tsak nagy lelküségeket és buslakodástokat viszem magammal. Semmi tanátslásokat, semmi jóvállásokat hátra hagyni nintsen okom; tsak az egyetlen egy Brasiliai virtusra emlékeztetek benneteket, hogy fogjatok fegyvert a' thónus és haza' védelmére. Ha ez nem elég alkalmatosság, nem elég ok minden Brasiliai lakosoknak arra, hogy hazafiui érzéseiket kimutassák, úgy jobb leszsz Brasiliának lenni-megszünni, mint sem eme' szép hírt-nevet örökre el-

vesztetni, mellyet az által szerzett magának, hogy függetlenségét 's tartományainak egészségét meg tudta oltalmazni. Ezen szavak nem egyedül tsak a' Riói, hanem minden Brasiliai lakosokhoz legyenek intéztetve. Brasiliaiak! legyetek Brasiliaiak, 's így az egész világ betsülni fog benneteket. Alá írta: — „

„A' Császár.

Török és Görög Tudósítások.

„A' Kapudán Basa, Nagy-Admirális, idős voltára való tekintetből, nyugalomra botsáttatott ezen terhes szolgálattól, önn' kérelme szerént. A' Kutahijai, Karahiszári, és Akhiszári Sándschakságok bizattattak kormányozása alá azon szemel-tartó ármádának fő vezérlésével, melly a' Bosphorusnak Ásiai partjain tanyázik. Kellyébe az eddig ezen tartományokban volt Kormányozó neveztetett Kapudán Basává, — Más előmenetelek is fordultak elé, de nem olly nevezeteselek, hogy általunk megemlittetni méltók volnának.

A' Konstanczinápolyi tudósítások, mellyek Febr. 11-dikén indultak, azt vitatják, hogy a' Görögöknek Rachovai és Velitzai győzedelmeiket, mellyekről eleintén sokat irtak az Ujságok, nem kell valami nevezetes tsatáknak tartani, mert ők azokban tsak lopva vagy véletlenül leptek-meg valami eltávozott 's nem vigyázó Török tsapatokat, és hogy akár mi szerentsés tetteknek tartassanak mind ezek, még se vihették ezek által véghez Karaiskaki, Karatassó 's más Görög vezérek tsak azt is, hogy Reschid Basát Akrapolisnak Ostromlásában meggátolhatták volna, a' ki tudván, hogy puskaport vitt bé oda Oberster Fabvier, hanem azt is tudván más felől, hogy eleség' dolgában nagy szükségét kezdett látni a' várbán lévő örző sereg, annak ostromlását most kezdette leg hathatosabban folytatni.

A' mi magát Oberster Fabvier t személyesen illeti, felőlle azt írják ezen Konstantzinápolyi tudósításokban, hogy ő és két barátjai (úgy nevezett Phillhellének) éjszakának idején a' várból titkon kijővén a' Török trázsaák között szerentsé- sen által szöktek (Hogyan vihette volt bé Fabvier a' puskaaporos zsákokat, ennek leírását, ámbár megigérte volt, még ki nem hirdette az Aeginai közönséges új- ság. Talám majd akkor fogja kihirdetni, minekutánna néhány száz lisztes zsákokat is bé viszen ugyan ezen Oberster.)

Az Ibrahim Basa' ármádája, melyet némellyek 12, mások 15 ezer emberekre számlálnak, Modon, Koron, és Navarin között töltötte-el a' telet; maga Ibrahim mint hirtelik, útnak indult Kariténé felé. Hajóit mind elküldötte Alexan- dria felé, tsak Navarinnál tartott hátra 8-tzat.

Magyar Ország.

P o s o n y Márcz. 6 dikán. — Ezen napon déli 12 órakor országos Ülést tar- tottak a' két Táblák, melyben a' Palatinus Ő Cs. Fő Herczagsége által, ki is e' hó- nap' 2-dik napján érkezett Bétsből visza, lehozott kegyelmes K. Rescriptum és két Decretumok olvastattak-fel. A' Rescriptum az Ország' Rendjeinek a' Felséges Király- hoz felküldött név-napi szerentséltető írás- sokra adatott Váloszt foglalja magában, mint itt eredeti Déák nyelven következik:

Benignum Rescriptum Regium erga Gratulatoriam Regni Statuum Re- praesentationem, ex occasione feli- citer recurrentis Natalis diei Sua- rum Majestatum submissam.

Franciscus Primus etc. etc. Serenissi- me Archi Dux etc. etc. Quae ad Natalem Nostrum et Augustae Conjugis Nostrae Diem, homagialia, atque ab animis, in- signi pietate calentibus profecta, pro in- columitate utriusque Nostrum Dilectio et Fidelitates Vestrae nuncupaverunt Vota,

pergrato suscepimus animo, atque ex ho- rum tam luculenta declaratione sincera affecti sumus laetitia. — Ut vero hoc eo- rum teneritudinis et infucatae fidei stu- dium Nos quoque Gratia et Clementia Re- gia complecti, et condigna filiali huic eo- rundem in Nos affectui paterna Benignita- te Regia respondere velle intelligant, Di- lectioni et Fidelitatibus Vestris persvasum, mentibusque eorum intime fixum esse op- tamus: Vita ipsa, quam Nobis longaevam ardentem exoptant, et incolumitate, quam coelitus Nobis donari efflagitant, non alias Nos laetari, neque tantis Divini Numinis muneribus Nos alium in finem perfrui cu- pere, quam ad salutem omnium, et ad Populorum, Divino Nutu Nobis credito- rum felicitatem, utpote, qui insitum ani- mo nostro persentiscimus, non majore Nos vitae, quam prosperitatis publicae desiderio teneri, illamque hujus unicae causa pretium in oculis nostris habere. — Quae dum ad illas homagialis fidei, et filialis observantiae contestationes Di- lectioni et Fidelitatibus Vestris hisce re- ponimus, una Iisdem Gratia et Clementia nostra Caesareo Regia benigne, jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe nostra Vienna Austriae, Die 24 Men- sis Februarii, Anno Domini 1827. Fran- ciscus m. p. Comes Michael de Nádasd m. p. Ignatius Márkus m. p.

A' két Dekretumok között egyik az Or- szágos Össze-írást (Conscriptiót), másik az Adozási summát, tudniillik a' 4,395,244 forintokat 's 38 és 1/2 krajtza- rokat illeti.

Az elsőre, az Összeíróknak adandó utasításokra nézve, tellyes helybe- hagyását nyilatkoztatja Ő Cs. K. Felsege, még a' Nemesektől malmokat árendáló nem- telen Molnárokra nézve is.

A' mi pedig a' második Decretumot illeti, ezen tekintetben illy kegyelmes kife-

jezésekkel méltóztatott Ő Felsége a' maga kegyelmes helybehagyását az Ország' Rendjeinek tudtokra adattatni: „Ámbár az ajánlatott summa, a' fizetésekre, és a' számos reguláris katonaságnak az 1715-béli 8 dik Czikkely értelmében minden esetekhez képest való szükséges tartatására, nem elégséges: Ő Cs. K. Felsége mindazonáltal az adózó nép eránt viseltető különös indulatjából az alázatosan ajánlatott summát, ezüst pénzben 4.395,244 forintokat 's 38 és 1/2 krajtzárokat, mint az 1825-dik esztendő Novemberének 1-ső napjától a' jövő Országgyűlésig esztendőnként fizetendő Adózást, az elejitől fogva fenn állott Cautelák (fenntartások) szerint, kegyelmesen elfogadja. — És ámbár az Ország' Rendjei által felhozott 1681-dik esztendő béli 12-dik Czikkely a' mai idő béli környülállásokra tellyességgel nem alkalmazható is, Ő Cs. K. Felsége mindazonáltal, az adózó néphez viseltető Atyai szeretete 's az ő sorsok' enyhítésére 's boldogíttatására czélzó állandó gondoskodása által indittatván, minden adózási hátramaradásokat (restantiákat megszünteknek lenni nyilatkoztat, tudniillik, mind azokat, mellyek az 1822-dik esztendő Novemberének 1-ső napját megelőzték, mind pedig azokat, mellyek ezen nap után következtek; azt kívánván mindazonáltal, hogy ez a' könnyebbülés az Orzágnak minden Tisztikarjai alá tartozó, adózó népekre, egyenlő mérséklet szerint kiterjesztetődjék.

Posonyi tudósításokban olvassuk továbbá, hogy a' Febr. 28-dikán estve bekövetkezett essőzésre, folyó Márcz. 3 dikán szép tiszta és meleg tavaszi idő következén, olly olvadást okozott, hogy a' Dunán, azon nap reggel már tsak gyalog emberek járhattak által estvéli 6 óráig, midőn a' Vár-hegyéről (Schlossberg) 3 ágyúlövés adattatván a' jelentetett, hogy a' felsőbb vidéki jég oda megérke-

zett, 's a' Posonyi Duna'jég-fedelet is megindította 's lefele vinni kezdette, de alabatska ismét megállapodott és a' helyett, hogy a' nagy folyóba nyomult volna be, a' Mühla felé menő keskeny Dunába nyomakodott-bé, melly miatt a' víz egyszerre kirohant a' környékre, 's azon éjjel és a' következett reggel, nem olly nagyon a' város' béli szomszéd alsó vidékek, mint inkább a' Blumenthal nevű külső város és a' Nagy Szombath felé vivő út mellett lévő térség, olly módon a' víz alá borítottak, hogy a' vásárnap reggel Nagy Szombath felé menő vásáros szekerek nagy bajjal mehettek ott által. A' Dunán-túli vidékeket, Engeraut, a' Wölfsztáli térséget egész Köptsényig béöntötte a' Duna. Vasárnap estve, Béts- és Buda felől két napi posták egyszersmind érkeztek-meg.

Esztergomban Apostoli Királyunknak 60-dik esztendőbe-lépését buzgó könyörgésekkel, és minden jók kívánásával üllötték a' Szabad Kir. Város Plébánia Templomában; a' Városi Elöljárók, Polgárok, és Tanulók fényes nagy Mise alatt végezték buzgó ájtatosságokat; a' Vízi városban pedig az ideig való fő templomban Mélt. és Fő Tisztelendő Benyovszky János Lisztriai Püspök Úr, és Nagy Prépost mondván a' nagy Misét a' Ns. Káptalan, a' Ns. Vármegye' Magistrátusa, számos Assessorok, 's köz hivatalbeliek' jelenlétében, a' Mise részei alatt tsakugyan az Érseki, és Káptalanbeli városnak fegyveres Polgárai tettek innepi lövéseket: a' Mise után pedig a' tisztelt Püspök Úr gazdag ebédet adott.

Egerben ezen örvendetes napon Fő Tisztelendő Nováky János Úr, Generális Vikárius tartott fényes Isteni tiszteletet, és előbb ugyan a' Ditséret-Éneket elmondván, azután a' nagy Misét. Ezen Mise annyival nevezetesebb volt, hogy Vild Antal Úr az itt való Muzsika-kar igazgatója ké-

szítette az egész muzsikát, melynek egyik részében Bauer Aurélia Kisaszszony egy Klarinet kíséretével gyönyörűen énekelt, a' Graduálét pedig több eszközök' hangzata között Korb Pál, tanuló ifjú Bassethorn hangjával rekesztette be, melyet hasonlóan Vild Ignác Orgonista mind egyes Klari- nettel, mind Bassethornt fúván, váltoga- tott. — A' Misén jelen voltak Ns. Heves Vármegyének tagjai, a' Cs. Kir. Katona- ság, a' Polgári Elöljárók, a' Lyceumbeli Professorok, az egész tanuló Ifjúsággal. A' Mise részei alatt Báró Geppert Rege- mentjének egész Bataliona, és a' Polgár- ság tüzelt, a' mozsár ágyúk pedig követ- ték. Az nap nagy vendégséget adott Báró Taxis Generális, és a' Ns. Káptalannak tagjai is számos vendégeket elfogadtak, 's azon kívül a' katonaság között pénzt és húst osztattak.

E r d é l y.

Fogaras, Febr. 15-dikén 1827.

A' folyó hónap közelebb elenyészett a 2-dik napja minálunk örökidőkre emlé- kezetes fog maradni, azon köz Öröm in- nepre nézve; melyet ditsősségesen Ural- kodó Felséges Cs. Királyi Fejedelmünk ál- dott születése emlékezetére, mint a' leg Jobb, leg Bőltsebb, és leg Kegyesebb Atyának meg meg annyi Gyermekai, ez Véghellységben lévő Nemes Vidékünk min- den Renden lévői ugy Inneplettek; áldván a' Fő Gondviselést, hogy egy illy sok Nem- zetekből álló Országnak, illy Köz-szeretet- re méltó — nem mondva Uralkodóját — hanem inkább leg jobb Attyát hozta ez napon a' Világra, a' ki születése napját Jóságos tselekedetei által Köz öröm inne- pévé tudta szentelni, a' Kinek mint az ál- dott Napnak jól tévő sugárai ezen Szél- béli Hellység Zordon Havassai között is életet, Boldogságot osztogat határnélkül való kegyelme, a' ki minden boldogságát,

gazdagságát alatta valói szivekben keresi, a' ki nem szünt meg Boldgságunkat azzal is tetézni, hogy Nemes Vidékünk Kormá- nyára, mindnyájunk Boldogittására, olly Nemes Lelkü Nagy Hazánkfiát méltoztatott rendelni, Méltóságos Hidvégi Gróf, Cs. Királyi Kamarás Nemes János Úr Ő Nsgában, a' ki a' Felség iránt való tiszte- letet mindenek szivében egyenes, és igaz- ságos tselekedetei által örökösíteni meg nem szünik, a' kiben a' Felség Joltévó sugárai, úgy vonulnak egyben, mint a' Nap sugárai a' Gyújtó-üvegben, hogy kit, kit a' Közboldogság' elő mozdíttására gya- laszson.

Melynél fogva a' Nagy Grófnak, nagy lelke, nemes és érzékeny szíve, emberiség szeretete, zászlót emelt Nemes Fogaras várossa minden rendű Lakossainak, vala- mint a' Vidék Polgári, és Katonai Rend- ből való előbbkelőinek, ezen sok Nemze- tek áldására méltó nagy Nap' meg innep- lésére, — melynek árnyékában olly tisz- telet tüzétől gyuladott áldozatott vitt, min- den Polgár, és Hív Jobbágy az egek Urá- hoz az Ő Felsége Drága életének Hoszsú időkig való virágzásáért, hogy az Antoniu- sok ideje láttatott a' történetek' sorában megújulni.

A' Hálaadásnak, és tiszteletnek Nagy Innepe az Evangelico Reformat. Templom- ban nyílt meg előbbször, az hol a' Vá- ros' T. Praedicatora az egek Urához bo- tsátott buzgó Hálaadás után, a' Nemzet buzgó kívánságához alkalmaztatott Prae- dikálziót tartott, Sz. Dávid 61. Soltára 7- dik verse ezen szavaihoz alkalmaztattva: A' Király Életének esztendeit szaporítsd meg, és az Ő Eszten- dei legyenek mint sok Nemzetsé- gek Esztendei. — az után az egész Inneplő Gyülekezet a' R. Catholicum Tem- plomba késérte a' Méltóságos Gróf Admi- nistrator Úr Ő Nsgát, az hol az énekes nagy Mise után Jeles Praedicatio tartatott

1 Pét. 2 r. 17 v. ezen szavai után: — a' Királyt tiszteljétek az Atyafiságot szeressétek. — Az alatt pedig míg az egyben gyült buzgó Gyülekezet tiszta szívből származottáldozatját, az egek Urához bé mutatta, a' Nemes 1-ső Oláh Regiment egyik Companiája, a' Szentegyház előtt, mind kézi fegyverekből, mind mozsarakból számos sálve lövésekkel tisztelkedett.

Melly tisztelkedés végével, a' Méltóságos Gróf Administrator Úr, az írt Század vitézeinek fejenként egy, egy font hust, és egy, egy itze bort osztatott, — 's egy szinte 100 személyre terített fényes Asztalnál, az egész Vidéki Egyházi, Polgári, és Katonai rendet gazdagon meg vendéglette, a' hol Felséges Urunknak, Aszszonyunknak, a' Korona örökös Ő Cs. Királyi Herczagségének, 's az Uralkodó Felséges Austriai Ház Fő Herczegeinek számos Esztendők Boldogittására nyúlándó életekért, buzgó szívbéli ohajtások mellet, hármás Vívát kiáltások között öröm poharak ürítették, nem külömben Hazánk Főrangú Kormányozójiért, melynek végével nem mulathatták-el a' Nemes Vidéki rendek, a' Mlgos Gróf Administrator Úr Nagy érdemei eránt égő, forró szeretetek tiszteletét is meg tenni Drága élete késő idő-kig való nyulásának ohajtása mellett. az

Illy szertartással elenyészet Köz öröm Innep napnak estvéje is vígság estvéje volt, minthogy a' Nap kurtának tettzett, az Ő Felsége Születése napjának tartozó örö-münk ki mutatására, 's annál fogva annak boldog estvéjét is számos ki világosittások tisztelték az egész városon vetélkedve kívánván ki ki, kimutatni tisztelete buzgóságát nevezetesen a' Méltóságos Gróf, és Administrator Úr, uri Szállája egész égő métsék lángjában állott, a' hol Ő Nsga a'

le irt Innep napnak örömére, a' Köz tisztelet meg tételére egyben gyült számos vendégeknek, fényes estvéli mulattságot is adott.

Károly Fejérvár, Febr. 12-dikén 1827. — Ágyu ropogások, és Török musika szó alatt jelenék meg újból azon szív szakadva várt Köz öröm Nap; imádott felséges Fejedelmünk születése napja: melyen hosszas, és szerentsés életéért fohászkodásaink megoszlatlanak emelkedtenek, K. Városunk minden igaz hívei kebeléből a' Királyok Királya Tronussához. A' határtalan öröm leginkább mutatta ki magát akkor, midőn nagy érdemekkel koszorúzott Nagy Praepost, Méltóságos Abbás Hene Xav. Ferencz Ur által fényes adsistentiával tartott hálaadó Nagymise után, az egész öszve sereglett Sokaság által azon díszes nép-ének Tartsd meg Uram Ferencz Császárt! 'sa't., ki mondhatatlan el ragadtatással elénekeltetett. Egy órakor Katonai fényes esmereteiről híres Vár Comandáns, és Generális Treiimfeldi Lenk Úr Ő Nagysága pompás ebédett adott, melyre, a' Mélt. Káptalan eleje, minden Civilis, Camaralis, és Katonai hivatalok előljárói, az ide való őrizet Tiszti Karja' egy része, hivatalosok voltak, és az egész ivások kiváltképpen a' Nagy Monarkháért, ágyu durrogások alatt, határtalan örömmel tétettek. Estve a' város, és vár meg világosittattak, ágyu ropogások, és Török musika rekesztette bé ezen el felejt-hetetlen öröm Napot. Eltesse a' mindenható azon jobbágiai boldogittásában fáradhatatlan Fejedelmi Atyát Felséges Uralkodónkat: hogy a' hatalmas Sas' szárnyai alatt hazánk geniussa a' mi javunkra munkálkodhassék.